

Předmět věci

Nesplnění povinnosti – Neprovedení povinností vyplývajících z čl. 12 odst. 6 směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnice 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o neživotním pojištění) (Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 346) a čl. 14 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1; Zvl. vyd. 06/06, s. 3) – Vnitrostátní právní úprava, která je diskriminační vůči pojištělům z jiných členských států.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 22.1.2005.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. července 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-134/05) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb služeb — Právo usazování — Mimosoudní vymáhání pohledávek)

(2007/C 235/04)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: E. Traversa, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: I. M. Braguglia a P. Gentili, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článků 43 ES a 49 ES – Vnitrostátní právní předpisy, které vážou mimosoudní vymáhání pohledávek na obdržení licence, jejíž platnost je omezena na území provincie, ve které byla udělena

Výrok

1) Italská republika tím, že stanoví v rámci konsolidovaného znění zákonů o veřejné bezpečnosti (Testo Unico delle Leggi di Pubblica Sicurezza), schváleného královským nařízením č. 773 ze dne 18. června 1931, povinnost pro každý podnik vykonávající činnost mimosoudního vymáhání pohledávek:

— žádat, přestože podnik má povolení vydané questore jedné provincie, o nové povolení v každé další provincii, kde chce vyvíjet své činnosti, ledaže udělí pověření zástupci oprávněnému v této další provincii, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 43 ES a 49 ES;

— zajistit si prostory na území pokrytém povolením a vyvěsit v nich plnění, která mohou být pro zákazníky provedena, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES;

— zajistit si prostory v každé provincii, kde zamýšlí vykonávat své činnosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 43 ES.

2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

3) Komise Evropských společenství a Italská republika ponесou každá vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 143, 11.6.2005.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus – Finsko) – Oy AA

(Věc C-231/05) (¹)

(Svoboda usazování — Daňové právní předpisy v oblasti daně z příjmu — Odpočitatelnost, pro společnost, částek zaplacených v rámci finančního převodu uvnitř skupiny — Povinnost společnosti, která je příjemcem převáděné částky, mít své sídlo rovněž v dotyčném členském státě)

(2007/C 235/05)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Oy AA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Korkein hallinto-oikeus – Výklad článků 43, 56 a 58 ES – Daňové právní předpisy ve věci daně z příjmů – Odpočitatelnost pro společnost vynaložených částek z důvodu přesunu daně uvnitř skupiny pod podmínkou, že společnost, na kterou se daň přesouvá, má rovněž své sídlo v dotyčném členském státě.

Výrok

Článek 43 ES nebrání takovému režimu zavedenému právními předpisy členského státu, jakým je režim dotčený v původním řízení, podle kterého dceřiná společnost se sídlem v tomto členském státě může odečíst ze svých zdanitelných příjmů částku, která je předmětem finančního převodu uvnitř skupiny, který uskutečnila ve prospěch své mateřské společnosti, pouze tehdy, když má tato mateřská společnost sídlo v téže členském státě.

(¹) Úř. věst. C 193, 6.8.2005.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. července 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Trestní řízení proti Jürgenovi Kretzingerovi

(Věc C-288/05) (¹)

(Úmluva k provedení Schengenské dohody — Článek 54 — Zásada „ne bis in idem“ — Pojem „tentýž čin“ — Pašované cigarety — Dovoz do více smluvních států — Trestní stíhání ve více smluvních státech — Pojem „výkon“ trestněprávních sankcí — Podmíněný odklad výkonu trestu — Započítání krátkodobé vazby — Evropský zatýkácí rozkaz)

(2007/C 235/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastník původního trestního řízení

Jürgen Kretzinger

za přítomnosti: Hauptzollamt Augsburg

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesgerichtshof – Výklad článku 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. 2000, L 239, s. 19) – Zásada *ne bis in idem* – Podmínky pro zánik práva trestního stíhání – Pojem „tentýž čin“ – Převoz pašovaných cigaret přes území několika členských států – Odsouzení ve dvou členských státech za daňový podvod a podílnictví ve vztahu k daňovému podvodu – Pojem „výkon“ – Podmíněný odklad výkonu trestu – Započtení doby vazby

Výrok

1) Článek 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsané dne 19. června 1990 v Schengenu, se musí vykládat tak, že:

— relevantním kritériem pro účely uplatnění uvedeného článku je kritérium totožnosti podstatných skutkových okolností chápané jako existence souboru skutkových okolností, které jsou vzájemně neoddělitelně spojeny, nezávisle na právní kvalifikaci těchto skutkových okolností nebo chráněném právním zájmu;

— skutkové okolnosti, které spočívají v převzetí pašovaného zahraničního tabáku ve smluvním státě, v jeho dovozu do jiného smluvního státu a jeho držení v posledně uvedeném státě a které se vyznačují skutečností, že bylo od počátku úmyslem obviněného, jenž byl stíhán v obou smluvních státech, převzít tabák po jeho počátečním převzetí přes více smluvních států na místo určení, jsou jednáními, která mohou spadat pod pojem „tentýž čin“ ve smyslu uvedeného článku 54. Konečné posouzení v tomto ohledu je věcí příslušných vnitrostátních orgánů.

2) Ve smyslu článku 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody je sankce uložená soudem smluvního státu „již vykonána“ nebo „právě vykonávána“, pokud byl obviněný v souladu s právem uvedeného smluvního státu odsouzen k trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen.

3) Ve smyslu článku 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody nemusí být trest uložený soudem smluvního státu považován za „již vykonaný“ nebo „právě vykonávaný“, pokud byl obviněný krátkodobě policejně zadržen nebo vzat do vazby a pokud podle práva státu, ve kterém byl vydán odsuzující rozsudek, musí být toto odnětí svobody započteno v rámci pozdějšího výkonu trestu odnětí svobody.